

Beslissing van het College van Toezicht van de Stichting Kwaliteitsregister Jeugd, hierna te noemen: SKJ in de zaak 16.028T

Het College van Toezicht, hierna te noemen: het College, heeft in de onderhavige zaak beraadslaagd en beslist in de volgende samenstelling:

de heer mr. A.R.O. Mooy, voorzitter;
mevrouw U. Hammer,
mevrouw M. Bijnoe, leden-beroepsgenoten.

Als secretaris is opgetreden mevrouw mr. A.C. Veerman.

Het College heeft het volgende overwogen en beslist omtrent de door:

mevrouw A., wonende te [...], hierna te noemen: klagster, ingediende klacht tegen:

de heer B., werkzaam bij [...], hierna te noemen: beklagde.

1. Het verloop van de procedure

Het College heeft kennis genomen van:

- het klaagschrift d.d. 13 maart 2016 met bijlagen;
- het verweerschrift d.d. 29 april 2016 met bijlagen.

De behandeling heeft van de klacht heeft plaatsgevonden op 20 juni 2016 in aanwezigheid van klagster en beklagde.

De moeder van klagster, de teamleider van beklagde en een gedragswetenschapper zijn als toehoorders aanwezig geweest.

Na afloop van de hoorzitting heeft de voorzitter aan partijen medegedeeld dat de beslissing uiterlijk over acht weken zal volgen.

2. De feiten

Op grond van de stukken en van hetgeen ter zitting heeft plaatsgevonden, gaat het College uit van de volgende feiten en omstandigheden.

- a. Klagster heeft een dochter E., geboren op 11 augustus 2008. De samenleving van klagster en haar ex-partner, hierna: vader, is beëindigd in 2010.
- b. Klagster en vader zijn belast met het ouderlijk gezag. De onderlinge verstandhouding tussen klagster en vader is niet goed.
- c. E. is sinds 27 september 2012 onder toezicht gesteld. Bureau Jeugdzorg [...] (nu: Jeugdbescherming [...], hierna: te noemen JB [...]) voert de onder toezichtstelling uit.
- d. Per 21 juni 2013 heeft instelling Lindenhout ambulante hulpverlening verleend op basis van een indicatiebesluit d.d. 1 januari 2013. Dit besluit is geldig tot 31 december 2015.
- e. Beklagde is van oktober 2014 tot en met juni 2015 als ambulant hulpverlener bij de zaak betrokken.

- f. Bij beschikking van het Gerechtshof is sinds 22 januari 2015 de hoofdverblijfplaats van E. gewijzigd en woont zij bij vader.
- g. Beklaagde heeft klaagster en vader op 13 mei 2015 per e-mail bericht dat hij zal stoppen met de hulpverlening nu de communicatie tussen ouders niet is verbeterd.
- h. Beklaagde heeft op 29 juni 2015 een conceptrapportage opgesteld waarna een eindrapportage is opgesteld.
- i. Beklaagde is als hulpverlener betrokken bij E. in de periode van oktober 2014 tot en met juni 2015.
- j. Beklaagde is geregistreerd sinds 13 september 2013.

3. De klachten

Klager verwijt beklaagde kort samengevat en in de kern zakelijk weergegeven het volgende.

- I. Beklaagde heeft de door hem opgestelde rapportage niet mogen uitbrengen. Klaagster heeft geen indicatiebesluit, zorgovereenkomst of andere documenten getekend. De legitimatie voor het handelen van beklaagde ontbreekt. Klaagster heeft verondersteld dat de hulpverlening gericht was op E. en niet op klaagster en vader. Als klaagster had geweten dat de hulpverlening op haar en vader was gericht, was zij hier niet mee akkoord gegaan. Beklaagde heeft als vertrouwenspersoon voor E. gefungeerd, heeft dit later ontkend en heeft nagelaten met E. te spreken.
- II. Beklaagde heeft de conceptrapportage steeds gewijzigd.
- III. De conceptrapportage is eenzijdig. Vader blijft buiten beeld en beklaagde heeft niet benoemd dat vader heeft tegengewerkt.

4. Het verweer

Beklaagde voert kort samengevat en zakelijk in de kern weergegeven het volgende aan.

- I. De opdracht van BJZ [...] aan [...] is vervat in het indicatiebesluit van 1 januari 2013. Beklaagde heeft in een e-mail d.d. 25 november 2015 aan klaagster tekst en uitleg gegeven. De voorganger van beklaagde heeft klaagster op 11 september 2014 bericht dat BJZ[...] een nieuwe indicatie zou opstellen voor de hulpverlening van beklaagde. Deze informatie is echter niet correct. De voorganger van beklaagde heeft deze vergissing bevestigd en betreurt het misverstand dat bij klaagster is ontstaan. Dit is echter niet te wijten aan beklaagde.

In het indicatiebesluit staat expliciet vermeld dat klaagster akkoord gaat met de inhoud van de ingezette hulpverlening. Beklaagde was op dat moment nog niet bij de zaak betrokken. Klaagster heeft tijdens de overdracht van de hulpverlening naar beklaagde nooit naar voren gebracht dat zij niet heeft ingestemd met de inhoud van de hulpverlening.

In november 2015 heeft klagster beklagde laten weten dat zij niet op de hoogte was van de zorgovereenkomst. Deze overeenkomst is echter in een bespreking met onder meer klagster op 13 september 2013 vastgelegd. De verantwoordelijkheid voor deze zorgovereenkomst ligt bij de voorganger van beklagde. Beklagde heeft klagster in een e-mail van 25 november 2015 uitgelegd dat bij een verandering van hulpverlener geen nieuwe zorgovereenkomst hoeft te worden opgesteld. De zorgovereenkomst is op 13 september 2013 opgesteld en is een overeenkomst met de organisatie en niet met een individuele hulpverlener.

In een e-mail d.d. 11 september 2014 die de voorganger van beklagde naar klagster heeft verstuurd, staat vermeld dat de begeleiding is gericht op beide ouders. Op 23 oktober 2014 heeft hierover een gesprek plaatsgevonden met klagster, vader, JB[...], de voorganger van beklagde en beklagde. In dit gesprek heeft de overdracht plaatsgevonden en zijn afspraken gemaakt.

De insteek van de hulpverlening van beklagde is geweest dat beklagde als vertrouwenspersoon van E. zou fungeren met dien verstande dat vanuit datgene dat E. nodig heeft, de begeleiding gericht zal zijn op beide ouders.

Na een rechterlijke uitspraak waarin de hoofdverblijfplaats van E. is gewijzigd van klagster naar vader, is voor klagster en vader geen ruimte meer geweest om het praktisch handelen af te stemmen op de behoeften van E. Beklagde heeft tijdens een huisbezoek aan klagster en tijdens een gezamenlijk overleg met klagster en vader op 15 januari 2015 besproken dat het accent in de hulpverlening niet zou liggen op het bieden van een vertrouwenspersoon aan E. maar het optimaliseren van de situatie voor E.

In een klachtgesprek op 14 juli 2015 heeft beklagde erkend dat hij mogelijk onvoldoende duidelijkheid heeft geboden.

- II. De bijstellingen in de conceptrapportage zijn allen gemaakt op basis van opmerkingen van klagster op het concept. Beklagde heeft deze opmerkingen in de conceptrapportages verwerkt. In de definitieve rapportage heeft beklagde het klachtgesprek d.d. 14 juli 2015 verwerkt.
- III. Beklagde verwijst voortdurend naar de rol van beide ouders zodat in de rapportage duidelijk is dat beklagde van mening is dat beide ouders een rol spelen in de situatie zoals deze nu is.

5. De beoordeling van de klachtonderdelen

Het College wijst allereerst op het volgende.

Bij de tuchtrechtelijke toetsing van professioneel handelen gaat het er niet om of dat handelen beter had gekund. Het gaat om een beantwoording van de vraag of de beroepsbeoefenaar bij het beroepsmatig handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening. Hierbij wordt rekening gehouden met hetgeen ten tijde van het klachtwaardig handelen in de beroepsgroep als norm of standaard was aanvaard.

Het beroepsmatig handelen van de bij SKJ geregistreeerde professional wordt getoetst aan de algemene tuchtnorm.

Het College is niet bevoegd om klachten over het handelen en nalaten van andere personen of van de instelling te toetsen.

Het College oordeelt als volgt.

- I. Het College is niet bevoegd om klachten over het handelen en nalaten van andere personen of van de instelling te toetsen. Nu het indicatiebesluit dateert uit 2013 en beklagde sinds 2014 bij de zaak betrokken is, raakt dit gedeelte van de klacht beklagde niet en is klagster derhalve niet ontvankelijk in haar klacht.

Beklaagde heeft verklaard dat hij en zijn voorganger op 23 oktober 2014 een overdrachtsgesprek hebben gevoerd met klagster, vader en JB[...]. Bij aanvang van zijn werkzaamheden was het de bedoeling dat beklagde als vertrouwenspersoon van E. zou optreden. Beklaagde heeft hierover in december 2014 met E. gesproken en is op huisbezoek geweest bij zowel klagster als vader.

Beklaagde heeft een e-mail van de gezinsvoogd d.d. 30 oktober 2014 overgelegd met gemaakte afspraken tijdens het overdrachtsgesprek op 23 oktober 2014. Deze e-mail kan naar het oordeel van het College echter niet tot de conclusie leiden dat beklagde klagster duidelijkheid heeft verschaft over zijn rol als hulpverlener en met haar concrete afspraken heeft gemaakt over de ingezette hulpverlening voor E.

Dat klemt des te meer vanwege de onduidelijkheid die bij klagster is ontstaan over de rol van beklagde. Mogelijk is de e-mail van de voorganger van beklagde d.d. 11 september 2014 voor tweeërlei uitleg vatbaar geweest. Wat daar ook van zij, het College heeft geconstateerd dat er sprake is van verwarring over het begrip vertrouwenspersoon. Beklaagde heeft verklaard dat het zijn taak was om ouders te begeleiden. Klagster heeft de rol van beklagde echter anders geïnterpreteerd en heeft verondersteld dat beklagde als vertrouwenspersoon voor E. heeft gefungeerd.

Het College stelt zich op het standpunt dat het de taak van beklagde is om als professional bij het overnemen van de zaak aan klagster zijn rol duidelijk te maken. Beklaagde had in het bovengenoemde overdrachtsgesprek eveneens nadrukkelijk moeten navragen of zijn rol bij klagster duidelijk was. Vooral ook omdat beklagde het dossier heeft overgenomen van zijn collega.

Beklaagde heeft naar voren gebracht dat na de uitspraak van het Gerechtshof de verhoudingen tussen klagster en vader zijn verhard. Vervolgens heeft beklagde in samenspraak met de gedragswetenschapper besloten dat de vertrouwensrelatie met E. zou worden doorgesneden. Uit de weergave van het klachtgesprek dat heeft plaatsgevonden op 14 juli 2015 blijkt dat beklagde het veranderde beleid en daarmee ook zijn gewijzigde rol in januari 2015 na de beschikking van het Gerechtshof niet schriftelijk aan klagster heeft duidelijk gemaakt. Klagster heeft aangevoerd dat de gewijzigde rol voor klagster pas eind maart 2015 bij de wisseling van de gezinsvoogd voor klagster duidelijk is geworden.

Beklaagde heeft in het verweerschrift verwezen naar een email van de gezinsvoogd d.d. 15 januari 2015 waarin staat vermeld dat beklagde met klagster en vader praktische zaken zal regelen. Het College kan ook uit deze e-mail echter niet afleiden dat met klagster is gecommuniceerd over het gewijzigde beleid van Lindenhout en dat beklagde niet meer als vertrouwenspersoon voor E. zal optreden.

Beklaagde heeft desgevraagd te kennen gegeven dat hij zijn veranderde rol niet met E. heeft gecommuniceerd vanwege haar leeftijd.

Het College hecht eraan om op te merken dat beklagde nu hij zich heeft geïntroduceerd als vertrouwenspersoon van E. een afweging had moeten maken of het voor E. nodig was om te praten over de veranderde rol van beklagde.

Beklaagde had bij deze afweging niet alleen de leeftijd van E. in aanmerking moeten nemen maar alle feiten en omstandigheden van het geval hetgeen het College beklagde kwalijk neemt.

Dit deel van het klachtonderdeel is gegrond.

- II. Uit de stukken is het College gebleken dat beklagde klaagster in de gelegenheid heeft gesteld om te reageren op het conceptrapport. De reacties van klaagster zijn vervolgens door beklagde verwerkt. In het klachtgesprek dat op 14 juli 2015 heeft plaatsgevonden is afgesproken dat beklagde de bevindingen van klaagster zou toevoegen aan het concepteindverslag. Hierdoor zijn meerdere concepten aan klaagster verstuurd. Het College heeft in deze werkwijze geen tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen van beklagde kunnen constateren.

Het klachtonderdeel is ongegrond.

- III. Het rapport zoals het zich in het dossier bevindt, voldoet aan de eisen die aan een rapport kunnen worden gesteld. Beklaagde heeft in het rapport vermeld dat er sprake is van scheidingsproblematiek en emoties bij beide ouders. Een gevolgtrekking van beklagde is dat de verstandhouding en communicatie tussen beide ouders niet is verbeterd. Het College heeft noch uit het voorgaande noch anderszins uit het rapport feiten of omstandigheden kunnen afleiden waaruit zou blijken dat beklagde het rapport eenzijdig heeft opgesteld.

Het klachtonderdeel is ongegrond.

Alles in overweging nemende is het College van oordeel dat beklagde zich onvoldoende heeft ingespannen om zijn veranderde rol in januari 2015 transparant te communiceren met klaagster en E. Deze rol is niet schriftelijk vastgelegd en heeft bij klaagster tot verwarring en onduidelijkheid geleid. Het is aan beklagde om als professional klaagster duidelijkheid te verschaffen. Beklaagde heeft te kennen gegeven dat hij de verandering van zijn rol niet met E. heeft besproken vanwege de leeftijd van E.

Het College overweegt dat beklagde niet alleen de leeftijd van E. maar alle feiten en omstandigheden van het geval heeft moeten meewegen bij de beslissing om E. al dan niet te informeren.

Daarmee heeft beklagde in strijd gehandeld met artikel A (jeugdige cliënt tot zijn recht laten komen) en artikel F (informatievoorziening over de hulp- en dienstverlening) van de Beroepscode voor de Jeugdzorgwerker.

Op grond van het voorgaande komt het College tot de slotsom dat beklagde met betrekking tot klachtonderdeel I een tuchtrechtelijk verwijt kan worden gemaakt. Met betrekking tot de op te leggen maatregel overweegt het College enerzijds dat beklagde beroepsregels heeft

geschonden, maar anderzijds dat ter zitting is gebleken dat beklagde beschikt over reflectief vermogen en tevens in het klachtgesprek op 14 juli 2015 reeds heeft erkend dat hij onvoldoende duidelijkheid heeft geboden.

Het College acht een maatregel passend en geboden en legt een maatregel van waarschuwing op.

6. Beslissing

Dit alles overwegende komt het College van Toezicht tot de volgende beslissing:

- verklaart klaagster in klachtonderdeel I gedeeltelijk niet ontvankelijk;
- verklaart klachtonderdeel I voor het overige gegrond;
- legt aan beklagde in verband met de gedeeltelijke grondverklaring van klachtonderdeel I op de maatregel van waarschuwing;
- verklaart klachtonderdelen II en III in al haar onderdelen ongegrond.

Aldus gedaan op 20 juni 2016 en op 15 augustus 2016 door het College van Toezicht aan partijen verzonden.

De heer mr. A.R.O. Mooy, voorzitter

Mevrouw mr. A.C. Veerman, secretaris